

РЕШЕНИЕ

№ 3588

гр. София, 11.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **4597** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. „П. И.“, чрез процесуалния си представител юрк. Лепичев срещу решение от 20.04.2010 г. по н.а.х.д. № 3700/2009 г. по описа на С районен съд, Наказателно отделение, 5 състав.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. В касационната жалба са развити доводи, че от събраните по делото доказателства по категоричен начин се установява осъществяването от обективна страна от „И. – Х. С.“ на описаното в АУАН и наказателното постановление нарушение по чл. 26, ал. 2, т.1 (а) от Закона за пътищата. Моли съдът да отмени съдебния акт и да постанови друго решение, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответната страна – „И. – Х. С.“, представлявана от адв. Копчева изразява писмено становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност на обжалваното решение.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд С. град, IX касационен състав, като обсъди доводите на страните

и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение С районен съд, Наказателно отделение, 5 състав е отменил наказателно постановление изх. № 421 от 14.03.2009 г., издадено от В Г Д – директор на управление „Пътни такси и разрешителни” - НАПИ, с което на „И. – Х. С.” е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева на основание чл. 54, ал. 1 от Закона за движение по пътищата и чл. 53 от ЗАНН за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1 (а) от Закона за пътищата.

Съдът е приел, че съставеният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени при съществени нарушения на процесуалните правила. Обоснован е изводът, че не е дадено точно и ясно описание на твърдяното нарушение, което съществено засяга правото на защита на наказаното лице, тъй като го поставя в невъзможност да узнае коя конкретна правна норма е нарушил.

При така установеното касационната инстанция намира, че касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

По фактите настоящата инстанция не може да се произнася, доколкото в процеса на доказване не се сочи да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила (за такива нарушения съдът не следи служебно и не е компетентен да се произнася за наличие на такива без доводи на страните).

Правилен и обоснован е изводът на С районен съд за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление. В АУАН и в наказателното постановление е посочено, че същите се съставят срещу „И. – Х. С.” за това, че на 17.02.2009 г., около 09.00 часа на път Е – 79 на разклона за Боснек в посока С., управлява самосвал – 4 оси с ДК № СА 0607ХМ, собственост на „Хипо Алпе Адрио Лизинг” при допустима максимална маса – 32000 кг., а същият е с общо тегло – 50 520 кг., с което е извършено нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б „а” от Закона за пътищата (ЗП).

Между текстовото описание на нарушението в АУАН и в наказателното постановление е налице различие, доколкото в АУАН съставителят се е позовал на Наредба № 11 на МРРБ, а в наказателното постановление е посочил конкретно нормата на чл. 6 от Наредба № 11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2001 г. на МРРБ. Така установеното разминаване в словесното описание на твърдяното нарушение е прието от първоинстанционния съд като съществено процесуално нарушение.

От друга страна, квалифицирането на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. ”а” от Закона за пътищата изисква точно препращане към приложимата материалноправна норма от Наредба № 11 от 2001 г. на МРРБ, за да се установят конкретните индивидуализиращи белези на товарното превозно средство. В тази връзка позоваването от страна на административно – наказващия орган на нормата на чл. 6 от Наредба № 11 от 2001 г. за движение на тежки и /или извънгабаритни ППС е непълно, доколкото чл. 6 от Наредбата се отнася до различни видове ППС според броя оси, тяхната дължина,

разстоянието между осите и съответната маса и от отразеното в наказателното постановление не става ясно в коя конкретно категория попада процесното ППС и на какви показатели трябва да отговаря. Липсата на пълнота на фактическата обстановка при словесното описание на нарушението представлява съществено нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което накърнява правото на защита на наказаното лице.

Наличието на съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и при издаването на наказателното постановление, изразяващи се в липсата на ясно и точно описание на обстоятелствата, при които е извършено твърдяното нарушение и непосочването на точната правна норма, която е нарушена засягат правната сфера на наказаното лице и рефлектират върху правото му на защита. Следователно, като е достигнал до извода за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, С районен съд е постановил правилно решение.

По тези съображения касационната жалба се явява неоснователна и обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд С. град, IX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.04.2010 г. по н.а.х.д. № 3700/2009 г. по описа на С районен съд, Наказателно отделение, 5 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.